

Grote gebeurtenissen die onze wereld veranderden

Hoofdstuk 5 / 11 - De intocht in het beloofde land

Bron: <http://www.middletownbiblechurch.org/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, bewerking en voetnoot door M.V.

De intocht van Israël in het beloofde land was een belangrijke gebeurtenis die nog elke dag onze wereld en het dagelijkse nieuws beïnvloedt. Zelfs vandaag is er een klein land met de naam “Israël” met Israëlieten die daar wonen.

Met grote kracht leidde de Heer de kinderen van Israël uit Egypte, zoals we leerden in vorig hoofdstuk. **Waarom** deed God dit? Waarom leidde God hen uit? Wat wilde God voor dit volk doen na de Exodus?

Beschouw Deuteronomium 4:37-38:

“Omdat **Hij** [de Heer] uw vaders liefhad en hun nageslacht na hen verkozen had, heeft Hij u Zelf met Zijn grote kracht **uit Egypte geleid**, om volken die groter en machtiger zijn dan u, van voor uw ogen uit hun bezit te verdrijven, **om u in hun land te brengen** en het u als erfelijk bezit te geven, zoals het op deze dag is”

God **leidde hen uit** opdat Hij ze kon **binnen brengen**! God had iets wonderlijks voor hen. God wilde hen het beloofde land geven. De Heer zegt hetzelfde in Deuteronomium 6. In vers 21 leren we dat de Heer de kinderen van Israël uit Egypte had geleid. Waarom leidde God hen uit? Zie naar vers 23: “Maar ons leidde Hij daarvandaan, om ons hierheen te brengen en ons het land te **geven**, dat Hij onze vaders onder ede **beloofd** had”.

God bracht hen uit Egypte opdat Hij ze zou kunnen binnen brengen in het beloofde land! Het **uit-leiden** was slechts de eerste stap. Gods doel is niet compleet tenzij er ook een tweede stap is: **binnen gaan**.

De kinderen van Israël deden stap 1 maar faalden erin stap 2 te doen. Wegens **ongeloof** faalden de meeste volwassenen die uit Egypte kwamen (behalve twee mannen) binnen te gaan in het beloofde land (zie Hebr. 3:19). Dit land dat God beloofd had te geven aan de Israëlieten was een “**goed en ruim** land” (Exodus 3:8), “een land dat overvloedig van melk en honing” (Exodus 3:8). Dit goede en vruchtbare land is beschreven in Deuteronomium 11:9-12.

Nadat de Israëlieten uit Egypte kwamen, zonden zij verspieders uit om het land te verkennen dat God hen beloofd had, om te zien of alle goede dingen waarvan zij gehoord hadden werkelijk waar waren. Vink de uitspraken aan die correct aantonen wat zij vonden (zie Numeri 13:21-29, 32-33):

0	Zij vonden een dorre woestijn.
✓	Zij vonden een vruchtbaar land met druiven, vijgen en andere vruchten.
✓	Zij vonden een land dat overvloedig van melk en honing.
0	Zij vonden geen vijanden in het land, enkel wat vredelievende herders.
✓	Zij vonden steden die omringd waren met grote beschermende muren.
0	Zij vonden dat het land bezet was door mensen die erg vriendelijk waren en die hen graag het land zouden geven.
✓	Zij vonden dat het land bezet was door de Hittieten, Amorieten, Jebusieten en andere heidense volkeren.
✓	Zij vonden reuzen in het land.

“Daarna kwamen zij aan in het dal Eskol en sneden daar een rank af met één tros druiven, die zij met zijn tweeën aan een draagstok moesten dragen. Ook namen zij wat granaatappels en wat vijgen mee”
(Numeri 13:23)

De Israëlieten hielden van het land maar zij hielden niet van het volk dat in het land woonde! Zij waren bang van dit volk, en zij geloofden niet dat God hen de overwinning kon geven. In hun ongeloof dachten zij dat God hen uit Egypte had geleid om het land binnen te gaan om gedood te worden (Numeri 14:3). Zij wilden teruggaan naar Egypte (Numeri 14:4). Enkel 2 van de 12 verspieters (Jozua en Kaleb) geloofden dat God hen veilig het beloofde land zou binnen leiden (Numeri 14:6-8). Hoe dan zou God het volk van Israël oordelen, vermits dit de zonde van ongeloof is (Numeri 14:26-35)? Hier een uittreksel (verzen 33-35):

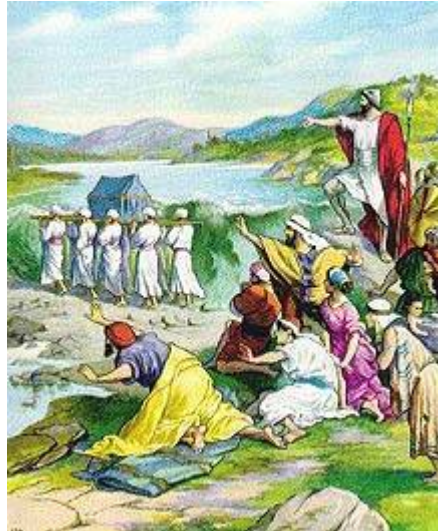
“Uw kinderen zullen veertig jaar in deze woestijn rondzwerven, en zij zullen uw hoererijen dragen, totdat uw dode lichamen in deze woestijn vergaan zijn. 34 Overeenkomstig het aantal dagen dat u dat land verkend hebt, veertig dagen, voor elke dag een jaar, zult u uw ongerechtigheden dragen, veertig jaar lang, en u zult van Mij tegenstand ondervinden. 35 Ik, de HEERE, heb gesproken: Voorwaar, Ik zal dit doen met heel deze boosaardige gemeenschap, die tegen Mij samenspant. Zij zullen in deze woestijn omkomen, ja, zij zullen er sterven!”

Israël trekt over de Jordaanrivier het beloofde land binnen

De oudere generatie van ongelovige Israëlieten stierf in de wildernis, in een periode van 40 jaar. Hun werd niet toegestaan het beloofde land binnen te gaan omdat zij God niet geloofden. De jongere generatie (en ook Jozua en Kaleb) gingen wel het beloofde land binnen, onder de leiding van Mozes' opvolger Jozua. We leren hierover in het boek Jozua.

De kinderen van Israël (toen misschien wel meer dan 2 miljoen) staken de Jordaanrivier over tijdens het vloedseizoen, een wonder dat in sommige opzichten overeenkomt met het wonder bij de Rode Zee, veertig jaar eerder (zie Jozua hoofdstuk 3).

Het beloofde land wordt ook het land van Kanaän (of Palestina¹) genoemd. In Genesis 15:18 had God beloofd Abraham en zijn nakomelingen het land te geven. God zal Zijn belofte houden. In het komende koninkrijk, wanneer Christus regeert over de hele aarde, voor duizend jaren, zal Israël uiteindelijk bezit nemen van het hele beloofde land.

In de dagen van Jozua was het land Kanaän een goed land, een land dat overvloedig was van melk en honing. Er waren vruchtbare oogsten en welvarende steden. Maar, er waren vijanden in het land, inbegrepen bepaalde krijgers die reuzen waren (zoals ook Goliath er een was). Echter, zelfs reuzen zijn geen partij voor God! Onthoud: God is groter dan elk probleem dat we hebben!

Antwoord hierna met Goed of Fout:

Fout	God leidde de Israëlieten uit Egypte opdat zij zouden binnengaan in het beloofde land en gedood worden door vreemde volkeren.
Fout	God leidde de Israëlieten uit Egypte opdat zij nadien terug naar Egypte zouden gaan.
Fout	God leidde de Israëlieten uit Egypte opdat zij zouden sterven in de woestijn wegens hun ongelof.
Goed	God leidde de Israëlieten uit Egypte opdat zij mochten binnengaan in het beloofde land.

Volgend op de 40 jaren in de woestijn (Numeri 14:32-34), kwamen de Israëlieten het beloofde land binnen onder de leiding van Jozua, en God gaf hen grote overwinningen en maakte dat zij hun vijanden konden verslaan en zich konden vestigen in het land. Welk Bijbelboek beschrijft de verovering van het beloofde land door de Israëlieten? Het boek Jozua; het boek na Deuteronomium en net vóór Richters (Richteren).

Toen God u redde heeft Hij u ergens **uit gebracht** opdat hij u ergens zou **in brengen!** Beschouw de volgende woorden en frases. Indien het woord of de frase iets beschrijft waar God u heeft **uit**

¹ Palestina: De Romeinse keizer Hadrianus zorgde voor de smadelijke benaming Palestina voor het land van Israël. “De Oud-Grieken gebruikten oorspronkelijk de naam Palestina enkel om de kuststreek aan te duiden waar van oudsher de Filistijnen woonden. De naam werd vermoedelijk afgeleid van Filistea, ‘land van de Filistijnen’. Later gebruikten de Grieken (en de Romeinen) de naam niet enkel voor de kuststreek, maar duiden ze er ook het ‘land van de joden’ mee aan. ... In 136, na de opstand van Simon bar Kochba, wilde de Romeinse Keizer Hadrianus elke verwijzing naar de joden verwijderen. De (herstichte) stad Jeruzalem werd Aelia Capitolina genoemd en de Romeinse (Byzantijnse) provincie ‘Syria-Palaestina’ ... In 1920 werd Palestina de naam voor het mandaatgebied dat de Britten toegewezen kregen door de Volkenbond” (Wiki). De hele wereld spreekt “Palestina”, maar als we het hebben over de huidige politiek-democratische (nog niet theocratische) staat Israël dan is het fout van de naam Palestina te gebruiken maar moet het Israël zijn”.

gebracht, dan schrijven we **UIT**. Indien het woord of de frase iets beschrijft waar God u heeft **in gebracht** heeft, dan schrijven we **IN**:

UIT	Dood (Johannes 5:24)
IN	Leven (Johannes 5:24)
UIT	Duisternis (1 Petrus 2:9)
IN	Licht (1 Petrus 2:9)
IN	Koninkrijk van Gods Zoon (Kolossenzen 1:13)
UIT	Macht van de duisternis (Kolossenzen 1:13)
IN	Rijk (2 Korintheërs 8:9)
UIT	Arm (2 Korintheërs 8:9)
UIT	Een leven van slavernij aan de zonde (Romeinen 6:17-18)
IN	Dag (1 Thessalonicenzen 5:5)
UIT	Nacht (1 Thessalonicenzen 5:5)
UIT	Slavernij (Galaten 5:1)
IN	Gezond (Lukas 5:30-32)
UIT	Ziek (Lukas 5:30-32)

God geeft iets goeds en wonderlijks voor de gelovige. De Heer heeft bepaalde dingen **gegeven** aan elk kind van God en Hij wil dat wij onze **bezittingen** werkelijk **bezitten**! Hierna sommige van de dingen die God heeft gegeven aan de gelovige waarvan Hij wil dat we ze bezitten:

1)	Johannes 14:27	Vrede
2)	Mattheüs 11:28	Rust
3)	Johannes 15:11	Blijdschap
4)	2 Timotheüs 2:7	Inzicht
5)	Jakobus 1:5	Wijsheid
6)	1 Korintheërs 1:4	Genade
7)	1 Korintheërs 15:57	Overwinning
En tenslotte Romeinen 8:32 en 2 Petrus 1:3: Alle dingen		

God geeft ons zoveel! Hoe droevig dat gelovigen dikwijls falen om **in te gaan** tot alles wat God voor hen heeft. Hebt u weet van gelovigen (inbegrepen uzelf, indien u gered bent) die niet alles hebben wat zij zouden kunnen hebben? God wil ons **in brengen** tot volle vrede, geloof en geestelijke wasdom. Moge het zijn dat we niet toestaan dat de vijanden (wereld, vlees en duivel) ons weghouden van onze **bezittingen**!